

בשה'מלך' בשדה מפש"ל...

השאלה הכפולה:

מדוע אין אנו 'רואים את המלך בשדה'? ומאידך, ביום הכיפורים כולם באים ל'כל נדרי'!?

ב.

והנה יק באדם

בחי' עיר מושב ובחי' קדה ומדבר

רמה מסביר ענין ה'מדבר' ולא ענין ה'שדה'?

מדבר – היא ארץ לא זרועה שהם המעשים והדבורים והמחשבות אשר לא לה' המה אין לריק לומר אם פגם' במחשבה דבור ומעשה אלא אפילו גם עניני היתר רק שהם ענינים שאינם לריכין לעבודת ה' ודברים' בטלים הרי לאו אורחא דמלכא לאשתעי במילי דהדיוטא...

שבהם התגלות אלהות בחי' הארת אלהותו ית' ובפרט בעת זמן י"ג מדות שהם הארת העליונות מאד והם מתגלים ביום הכיפורים ובוודאי יק הפרש גדול בין יום הכיפורים ובין אלול!...

אך הנה יובן ע"פ משל למלך שקודם בואו לעיר יולאין אנשי העיר לקראתו ומקבלין פניו בשדה ואז רשאין כל מי שרוצה ללאת להקביל פניו והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם [מש"ל]

ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו ואח"כ בבואו להיכל מלכותו אין נכנסים כ"א ברשות ואף גם זאת המוצחרים שבעם ויחיד סגולה וכך הענין עד"מ בחודש אלול יולאין להקביל אור פניו ית' בשדה.

אני לדודי ודודי לי ר"ת אלול והענין כי באלול מתחיל בחי' אני לדודי דהיינו בחי' אתערותא ללתא עד ר"ה ויוה"כ שהם בחי' המשכת אלהותו ית' למטה ... ומזה נמשך גם למטה על כללות נשמות ישראל לקבל עול מלכות שמים עליהם ותהיה יראתו על פניהם כל השנה כי יראת ה' ואהבתו אינו עשויה ונטוע בלב האדם מכח עצמו כ"א מכח ההארה הנמשך עליו מלמעלה בעת זמן התגלותו דהיינו בר"ה בחי' יראה כו'

וכי אין האהו"ד תולדת ההתבוננות מכח עצמו?

ת. ההולדה היא מכח הא"ס גם ברוחניות!

והנה נודע שבאלול הוא זמן התגלות י"ג מדות הרחמים ולהבין זה כי למה הם ימות החול ואינם יו"ט כמו שבתות ויום טוב

אם אינך רואה באלול את המלך
סימן שאינך בשדה' אלא ב'מדבר'

'שדה' הוא מקום של עבודה, אלא
שה'עובד' בלבושי חול, ואינו רואה פני
מלכו.

מי ש'עובד' בשדה השליחות, אזי
באלול יראה את המלך ופניו השוחקים
אליו.

אבל מי שעדיין ב'מדבר' ופגם
במחדו"מ, אזי עליו נאמרו ר"ת: 'אינה
לידו ושמתי לך' מקום אשר ינוס שמה
– חייב לברוח לעיר מקלט!

פרשת שופטים: ערי מקלט

את מי רצחת? את נשמתך! [כפירוש האריז"ל]

ספר בראשית פרק ט

שִׁפְךָ דַם הָאָדָם בָּאָדָם דָּמוֹ יִשְׁפָךְ
כִּי בְצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם:

רמ"ח איברים = מצוות עשה [פעולה חיובית]
שם"ה גידים = ל"ת [מסלול זרימת הדם]
פריצת-ה'גידים' = שפך דם [רוצח נשמתו]

ואך שפריצת 'גיד אחד'
עדיין אינה רצח
ולמה יתחייב גלות לעיר מקלט?

ספר בראשית פרק ט

(ה) וְאֵךְ אֶת דְּמָכֶם לְנַפְשֵׁיכֶם אֲדָרְשׁ
מִיַּד כָּל חַיָּה אֲדָרְשְׁנֶנּוּ וּמִיַּד הָאָדָם מִיַּד
אִישׁ אָחִיו אֲדָרְשׁ אֶת נַפְשׁ הָאָדָם:

רש"י על בראשית פרק ט פסוק ה

(ה) ואך את דמכם – אף ע"פ שהתרתו לכם
נטיילת נשמה צבהמה את דמכם אדרוש
מהשופך דם עלמו: לנפשותיכם – אף החונק
עלמו אע"פ שלא ילא ממנו דם:

מוכח שגם פוצע את עצמו מיקרי 'שופך דמים'
והנפש הבהמית – דינה כ'בן נח'...

ואף ש'גלות' מכפרת רק ל'שווג'
אבל גם ה'מזיד' בורח לעיר מקלט

ובזמננו כשאין סנהדרין
תשובה מועילה לשנותו ל'שווג'
ודברי תורה קולטין

זו העצה כיצד להנצל
מקטרוגו של השטן בראש השנה
בטענה שהוא 'גואל הדם'
לברוח ל'אטמוספירה האלולית'
לשקוע בלימוד התורה

ובאן נשאלת
שאלה גדולה:

רמב"ם הלכות רוצח ושמירת נפש פרק ז
(ח) הגולה אינו יוצא מעיר מקלטו לעולם
ואפילו לדבר מצוה או לעדות בין עדות ממון
בין עדות נפשות ואפילו להציל נפש בעדותו או
להציל מיד הגייס או מיד הנהר או מיד הדליקה
ומן המפולת ואפילו כל ישראל צריבין
לתשועתו כיואב בן צרויה אינו יוצא משם
לעולם עד מות הכהן הגדול ואם יצא התיר
עצמו למיתה כמו שביארנו:

א"כ מי שנס ל'עיר מקלט' האלולית
ושקע כולו בלימוד התורה שמגנא ומצלא
ועתה הוא שומע ש'המלך בשדה'

כיצד יוכל לקבל פני המלך בשדה
הרי אסור לו לצאת מעיר מקלטו?

שם פרק ח

כל עיר הקולטת תחומה קולט כמוה אילן
שהוא עומד בתוך תחום ערי מקלט ונופו נוטה
חוץ לתחום משיגיע תחת הנוף נקלט....

אם ישאר שיך לעיקרו של אילן'
שנמצא בתוך התחום של ה'כולל'

הרי גם הוא יכול לצאת 'חוץ לתחום'
כדי לדאות את המלך בשדה
עובר בדרכו לעיר מלכותו

וכשהמלך 'מפשל' אליו – נתכפרו כל הפאשלות שלו
וכשהמלך מקבלו בסבר פנים יפות
נסתתמו טענתיו של 'גואל הדם' [העליון]
שאינו 'בעל בחירה'

ו'הפנים שוחקות' – שוחקים את כל החטאים

לשנה טובה ומתוקה!